MAGAZIN Sportiv

RECORDURI

Nu de mult, într-un meci de cupă, așa cum s-a anunțat, Pele a marcat 8 goluri. Performanța lui amintește alte... isprăvi de acest gen, mai valoroase chiar, dat fiind faptul că au fost realizate în meciuri cu adversari mai puternici. Astfel, renumitul centru atacant al lui Arsenal, Ted Drake, a înscris 7 goluri în poarta lui Aston Villa, în 1935. Un an mai tîrziu, J. Payne de la Lutton Town marca 10 goluri în partida cu Bristol City. Să nu uităm nici pe scoțianul Mc Grory de la Celtik, care a marcat 8 goluri, în 1928, în partida cu Raith Rowers.

La noi, unul din marii performeri este Ciosescu care, acum cîțiva ani, în ultimul meci al campionatului, jucînd la Știința Timișoara, a marcat 6 goluri în poarta lui Dinamo Brașov, întrecînd „pe potou" pe lista golgeterilor, pe Ozon și pe Tătaru.

VARIETĂȚI

„ARBITRUL CEL MAI CURAJOS"

Ziariștii sportivi argentinieni au hotărît să înmîneze trofeul care distinge pe cel mai curajos arbitru de fotbal al anului 1964 lui Juan Barquino. In cursul unui meci el a fost înconjurat de jucătorii uneia din echipe care au protestat furtunos împotriva unei decizii ale sale și trăgîndu-l de cămașă i-au rupt-o.

Aceasta era prea mult pentru senor Barquino. Și-a amintit că în tinerețe a fost boxer și cu lovituri bine aplicate a expediat la pămînt pe cîțiva dintre jucătorii recalcitranți.

„Mai are cineva de spus ceva?" — a întrebat calm arbitrul. Nimeni nu a mai suflat nici o vorbă și meciul a putut să continue în liniște deplină.

SURPRIZA!

Carlos Gomez, de 18 ori internațional ca portar în reprezentativa de fotbal a Portugaliei, a fost condamnat, în lipsă, de un tribunal din Lisabona la închisoare pentru comportare imorală.

Căutat de poliție s-a aflat că Gomez plecase în străinătate. S-a dat un ordin de urmărire. Nu mică a fost surpriza urmăritorilor cînd Gomez a fost „detectat" în Maroc unde deține postul de antrenor al reprezentativei... poliției marocane!

PREMIERĂ

Sărbătoritul se află în fața mea. Azi a împlinit 50 de ani de viață, iar eu doi... de cînd tot încerc să-i iau un interviu. Il felicit, mă „felicită" și-l întreb:

— Cîte zile dintr-un an stai dumneata pe munte, nea Emile?

— Cinci luni — răspunde maestrul sportului **Emilian Cristea.**

— Înțeleg. Soare, ozon, înălțime...

— Cel mai frumos sport de pe pămînt!

— De acord. Și restul?

— Restul stau sub munte.

— Peșteri, lămpi cu carbid, alpinism subteran...

— Exact.

— D-aia nu te găsește omul pe-acasă! In sfîrșit, de cîți ani faci alpinism, nea Cristea?

— De treizeci.

— Au rămas munți pe care să nu te fi urcat?

— Zarandul și Măcinul.

— Prea mici?

— Prea bătrîni. Special i-am lăsat la urmă. Știi, ca să fim mai tîrziu de forțe egale...

— Apropo de forțe: care a fost cea mai grea escaladă?

— Fisura albastră din munții Bucegi. Ca s-o străbat a trebuit să dorm șase zile în perete!

— Dar cea mai dificilă peșteră?

— Cetățile Ponorului din Apuseni. Ne-am luptat 12 zile cu întunericul și neprevăzutul.

— Dintre cele 150 de trasee parcurse în premieră care au fost cele mai lungi?

— Creasta Carpaților — 1500 km străbătuți în 60 de zile — Meridionalii (în 36 de zile) și Creasta Făgărașului (în 22 de zile).

— Nea Emile, ce ai răspunde dumneata unui iubitor de drumeție (începător, bineînțeles) dacă te-ar întreba care e cel mai frumos traseu turistic din țară?

— Toate sînt frumoase.

— Știu. Dar, dacă totuși ar insista...

— Cel al Bucegilor!

— De ce?

— N-aș putea să-ți răspund. Poate, pentru că de ei m-am îndrăgostit prima dată.

— Acum știu de ce premiera de la sfîrșitul acestei luni o faceți în Bucegi.

— N-am ales eu locul. Băieții din echipă au stabilit traseul.

— Pregătesc, desigur, o surpriză.

— Crezi?

— Precis. Au aflat de aniversarea antrenorului lor și cum știu că sînteți îndrăgostit de acești munți...

— Nu văd legătura.

— Păi, ce zonă escaladați?

— Peretele cu flori.

— E clar: cu flori și cu felicitări!...

V. TOFAN

POȘTA MAGAZIN

G. VALDMAN, ARAD. — Iată bilanțul medaliilor cucerite de sportivii romîni la ultimele 4 Olimpiade: 1952 (Helsinki): 1 aur, 1 argint, 2 bronz; 1956 (Melbourne): 5 aur, 3 argint, 5 bronz; 1960 (Roma): 3 aur, 1 argint, 6 bronz; 1964 (Tokio): 2 aur, 4 argint, 6 bronz.

DAVID LUNGU, CIMPURI DE SUS și VASILE PETESCU, BAIA MARE. — La șah remiza survine în următoarele împrejurări: a) cînd cad de acord cei doi adversari (asta se întîmplă mai rar, mai ales în meciurile „amicale"!); b) prin „șah etern"; c) prin repetarea a treia oară (nu neapărat consecutiv) a unei poziții, aceeași culoare fiind la mutare; d) cînd se produce situația de „pat" (regele nu are unde să mute fără să fi fost atacat de o figură adversă; e) cînd pe tablă rămîne regele singur sau însoțit de un nebun sau de un cal.

D. PURCIL, TIMIȘOARA. — Fosta campioană a Franței, Reims, se află pe locul 10 în divizia B. Nici un pericol ca să retrogradeze din nou, dar nici să... promoveze, cum avem impresia că ați vrea dv.!

MARIN PĂUN, SLATINA. — Stanley Matthews a început să joace fotbal la 17 ani. Din acest punct de vedere nu este un recordman. Alții au început mai devreme. Dar au și abandonat mai repede decît el!

ANDREI VOINEAGU, BRAILA. — In unele țări din Occident se desfășoară meciuri de fotbal între echipe feminine. Ele au însă prea puține afinități cu sportul, ținînd mai mult de domeniul excentricului. De altfel, recent, în unele țări a început să se ia poziție împotriva fotbalului feminin, iar în Brazilia, de pildă, Consiliul sporturilor a interzis cu desăvîrșire astfel de meciuri. Spre marea bucurie a arbitrilor, cărora partidele feminine le dădeau mult mai mult de lucru decît cele masculine!

CIRNEL INDRICAN, SIBIU. — Toate finalele Cupei R.P.R. la fotbal, chiar și în cazul cînd finalistele sînt din provincie, se dispută la București. Bineînțeles că nici meciul Petrolul — Siderurgistul Galați, disputat acum doi ani, n-a făcut excepție de la această regulă. Petrolul a cîștigat acea finală cu 6—1.

M. MIRCEA, CLUJ. — Maestra internațională Alexandra Nicolau este cercetătoare științifică la secția de orientalistică a Muzeului de artă al R. P. Romîne. Specialitatea sa: textele vechi scrise în limba chineză. Nu vă mirați deci că descifrează atît de bine tainele șahului!

ADRIAN PANAIT, BUCUREȘTI. — Pe dv. vă interesează în ce an a intrat Progresul în categoria A. In 1955. Atunci a pășit în prima categorie la fotbal, obținînd pentru debut un loc nesperat de bun: locul III. Ce bine le-ar prinde acum!

ION POSTAȘU

In viața inginerului Gheorghe Drobotă, maestru al sportului la rugbi, s-a produs zilele acestea o... transformare: el s-a căsătorit. Iată-l, în fotografia noastră, împreună cu tînăra sa soție, Mariana, în mijlocul colegilor de echipă de la C.S.M.S. Iași care i-au oferit printre altele, ca dar de nuntă, un balon cu autografele lor.

N. POPOVICI - Iași

TONI SAILER
către admiratorii săi din țara noastră

Pe... Heinz Norman, eroul principal din filmul „O stea cade din cer" l-am cunoscut la Innsbruck, cu prilejul Jocurilor Olimpice. Ați ghicit, desigur, că este vorba de renumitul schior (triplu campion olimpic în 1956) azi actor de cinema, TONI SAILER care, atunci, ne vorbea despre proiectele lui, mai ales în ceea ce privește ecranul. Vorbindu-i despre primirea călduroasă făcută de publicul nostru filmului „Cumpărați-vă un balon", Toni Sailer s-a bucurat mult și a ținut să adreseze, prin intermediul ziarului nostru, un salut admiratorilor săi din Romînia. Il reproducem alături:

(c. a.)

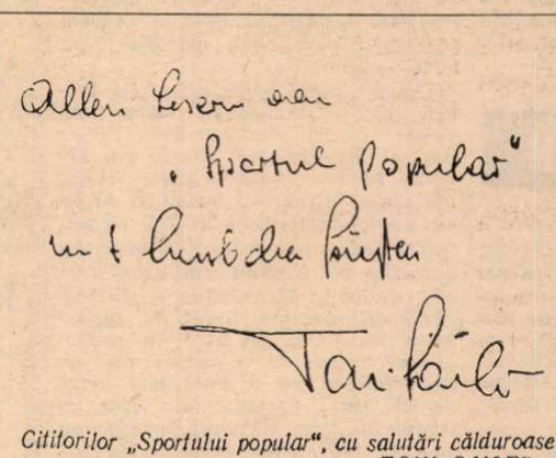

Cititorilor „Sportului popular", cu salutări călduroase
TONI SAILER

Familia Matthews...

Vă oferim o imagine din albumul familiei Matthews. In mijloc, Stanley, faimosul fotbalist, răsplătit pentru arta sa cu cel mai înalt titlu nobiliar englez, pozează alături de soția, Betty, fata, Jean și băiatul Stanley.

Sînt opt ani de cînd a fost făcută această fotografie intimă. Acum, Jean este fată de măritat, micul Stanley — flăcău, unul din cei mai buni tenismeni juniori ai Marii Britanii, iar Betty — lady. Doar „bătrînul" a rămas neschimbat. Sportul l-a ajutat pe Stanley Matthews să înfrunte anii..

(Foto KEYSTONE)

Știați că...

...dintre campionii mondiali la toate categoriile, cel mai greu a fost italianul Primo Carnera? El cîntărea 121 kg. La polul celălalt întîlnim numele lui Bob Fitzsimmons, care nu avea decît 78 kg.

Să stăm de vorbă

(Sau „Cum se mai intimplă pe la unele cluburi")

— Nu, tovarăși, nu deodată, să vorbim pe rînd,
Doar ne-am adunat aicea cu același gînd:
Ce să facem ca echipa noastră-a tuturor
Să obțină doar victorii multe și la scor?!
— Cred că-n primul rînd sistemul nu-i de calitate:
1—4—2 și 4?... Cifre inversate!...
Ca să dăm o lovitură mare, ca de teatru,
S-adoptăm urgent sistemul „1—2—3—4"!...
— Ați greșit: sînt numai zece. — Asta-i tot amarul?
Tocmai astfel noi... surprindem, sigur, adversarul!...
— N-o să mergem înainte nici măcar cu-n pas
Dacă n-om avea crampoane bune, după... STAS. !...
— Nu e bun echipamentul, mai precis, culoarea;
Să-l vopsim complet în negru, negru ca cicoarea.
Și-o să-nvingem pe toți ceilalți — vă spun eu — ușor
Fiindcă or să vadă... negru-n fața ochilor!...
— Cred că-i depășit cu totul și nici nu e demn
Faptul că avem și astăzi barele din... lemn.
Să le facem de-azi încolo, — un succes fantastic, —
Din oțel inoxidabil sau, măcar, din plastic.
Adevărul să răsune veșnic în urechi:
N-o s-avem progres în fotbal c-utilaje vechi!...
— Nu-s de-acord. Nu-i just ce spuneți. Nu e just nimic.
Păi ce? Eu am jucat cu Dobai... remi, la Slănic
Și-o să vă expun acuma cea mai grea problemă:
Tase III, iubitul Tase, nu-i bun de extremă.
O să-mi spuneți că e iute și e bun la meci,
Dar la ghete poartă-un număr prea mic: 40.
Or, cu ghete-așa reduse șutul nu e tare;
Gică-i bun. Nu prea aleargă, dar... picioru-i mare!...
— Dar cui trebuie să-i dăm noi aste-idei profunde?
— Antrenorului, firește, că doar el răspunde!
Lui i-am dat echipa-n mînă, lui i-am dat puterea,
Se cuvine, deci, acuma să-i dăm și... părerea.
— Și-o să țină seama dînsul de a noastră trudă?
— Păi ce? N-are ochi să vadă și urechi s-audă?...
Că doar pe părerea noastră n-o fi el stăpîn!...
Și-apăi antrenorii trec, suporterii... rămîn!

NELU MARIAN

LA MINUS 15 GRADE

Un șahist

Găsii acum o apărare
Pentru a mă feri de ger,
Cu tabla fac în graba mare
Rocada spre... calorifer!

Un arbitru de lupte

Soarele, țin să notific,
De îndat' îl descalific.
E normal și am motiv:
Nu se-arată... combativ!

Un fotbalist „model"

Alții pot ca să transpire
Pe teren la „încălzire",
Dînsul bea c-o socoteală:
Încălzirea sa-i... „centrală"!

Responsabilul patinoarului „23 August"

Deși lunile trecute
Iarna n-a vrut să m-ajute.
Acum ține să-mi arate
In sfîrșit că mi-e...
confrate!

Un fundaș

Cum puștii au făcut acuș
In fața casei un ghețuș
Noi exersăm, cu mic cu mare,
Doar jocul prin...
alunecare!

O mamă care încearcă să-și racolezе... fiul

In 1963, fotbalistul Cliff Durandt a „trecut" de la Wolverhampton la Charlton Atletic, pentru acest transfer plătindu-se 15 000 de lire. Iată însă că s-a ivit situația ca părinții lui Cliff să aibă nevoie de el la conducerea întreprinderii lor. Pentru a-și „recupera" fiul, mama a avut o discuție cu conducerea clubului Charlton, care a cerut pentru el... 20 000 de lire!

Ajungînd la concluzia că „scumpul ei băiat" este totuși prea... scump, mama l-a lăsat pe Cliff să joace mai departe la Charlton...